

Önnur regla sálarstjórnar.

B. Eiginleiki hinnar duldu Sýnar.

- Ákaflega erfitt er að tjá þennan eiginleika, og ekki er auðvelt að finna orð sem maðurinn getur skilið, því við erum ekki að tala um þá mynd sem maðurinn gerir sér af Guði, heldur hvernig Guð sjálfur sér ætlunarverk sitt. Um aldir hefur mönnum birst sýn, þeir hafa séð hana og sameinast henni eftir mikla baráttu og viðleitni. Andlegir leitendur hafa borið vitni um þessa sýn, og allt sem gætt er fegurð og litadýrð í heimi náttúrunnar og heimi hugsunarinnar bera henni þögult vitni. En hvað er hún? Hvernig á að skilgreina hana? Mönnum nægir ekki lengur að nefna hana Guð, og þeir hafa rétt fyrir sér, því *hún er*, þegar allt kemur til alls, *það sem Guð stefnir að með allri sinni viðleitni*.
- Miklir Guðssynir hafa komið og horfið á braut, og hvatt okkur til að fylgja ljósinu, leitast við að sjá raunveruleikann, opna augun og sjá sannleikann eins og hann er.
- Um aldir hafa menn leitast við að fylgja þessu, og þeir hafa nefnt leitaradferð sína mörgum nöfnum: lífsreynslu, vísindalega rannsókn, heimspekilega íhugun, sögulega rannsókn, trúariðkun, mystíska upplifun, dulfræðilega hugleiðslu og mörgum öðrum nöfnum.
- Sumir hafa lent í völundarhúsi geðrænna fyrirbrigða og verða að halda leit sinni áfram síðar, þegar þeir hafa ratað út, hertir og skírðir í djúpi Hinnar miklu blekkingar.
- Aðrir hafa leiðst inn í hinn dimma helli efnishyggju og skynhyggju, og þeir þurfa einnig að snúa við og breyta um stefnu, eða ef til vill að ganga sína braut til enda, því hver er slíkur að geta sagt hvort Guð sé hér eða þar, eða hvaðan hægt er að sjá sýn Hans?
- Sumir hafa týnt sér í hugsunum og sjálfsköpuðum ímyndunum, og sýnin hverfur á bak við orðaflaum, bæði í rituðu og mæltu máli.
- Enn aðrir villast í skýjum sinnar eigin tilbeiðslu og sjálfsvitundar og þokukennendum tilgátum huga síns og langana. Þeir eru staðnaðir, týndir í þoku sinna eigin drauma um hvernig Sýnin ætti að vera, og þannig sleppur hún frá þeim.
- Aðrir - guðfræðingar allra hugmyndastefna - hafa leitast við að skilgreina sýnina og unnið að því að afmarka dulið markmið og ætlun Guðs í form og helgisiði, og segja með áherslu: “Við vitum.” Samt hafa þeir aldrei snert raunveruleikann, og sannleikurinn er þeim enn óþekktur. Möguleiki *Sýnarinnar*, sem liggur handan við hugsýn launspekingsins, gleymist í öllum formunum sem byggð eru í tímans rás; og táknið úr fræðslu Guðsóna, þeirra sem *hafa* séð raunveruleikann, hverfa bak við helgisiði og siðvenjur. Helgisiðirnir hafa sitt fræðslugildi, en þá verður að nota til að opinbera en ekki til að dylja.
- Sýnin er ætíð framundan; hún sleppur úr hendi okkar; hún svífur yfir draumum okkar og hátindum andlegrar leitar. Það er ekki fyrr en maðurinn getur lifað og starfað sem sál, og getur beint þroskuðu innra auga sínu út á við inn í heim hlutveruleikans og inn á við inn í heim raunveruleikans, að hann getur byrjað að skynja hinn sanna tilgang og markmið Guðs og séð bregða fyrir glampa af eðli og áætlun Guðs sjálfs, sem Hann svo fúslega lagar Líf sitt að, en grundvöllur að því Lífi er eilíf fórn Hins kosmíska Krists.
- Á okkar dögum snýst athygli Helgivaldsins fyrst og fremst að þessum tveim guðlegu tilhneigingum - samfjöllun og sýn. Markorðin eru *sameining* og *sjón*. Afleiðingin af þessu starfi fyrir mannkynið verður sameining sálar og persónu, og vöknun þeirrar innri sýnar sem gerir glampa af Raunveruleikanum kleift að síast inn í vitund mannsins. Það er ekki glampi af hans eigin guðdómleika og ekki glampi af sköpunarmætti Guðs. Það er glampi guðdómleika heildarinnar, sem vinnur að mun stærra heildarkerfi þróunar en skörpustu hugsuðum jarðar hefur verið unnt að ná tökum á eða skynja. Hann snertir sýnina sem veitist manningnum sem öðlast Nirvana og leggur út á fyrsta áfanga þeirrar óendanlegu Brautar sem liggur í átt til fegurðar, skilnings og þroska og er enn ósnert af æðsta sjónhæfileika mannsins.

- Benda má á að handan þeirrar uppljómunar, sem manninum er unnt að öðlast, liggur það sem nefna mætti þroskun guðlegrar *innsýnar*. Það er því um að ræða eftirfarandi þroskamöguleika sem hver um sig hefur í för með sér vitundarvíkkun, og færir manninn nær og ákveðnar inn í hjarta og huga Guðs:
  - Eðlishvöt
  - Vitsmunir
  - Innsæi
  - Uppljómun
 en allt þetta leiðir til *Innsýnar*.
- Þessi orð, sett fram í þessari röð, skýra ef til vill betur fyrir okkur staðreyndina um sýn Guðs sjálfs. Meira er okkur ekki unnt, fyrr en öll þessi orð hafa fengið einhverja hagnýta merkingu í innri reynslu okkar sjálfra.
- Þessi eiginleiki innri sýnar, sem Helgivaldið er að leitast við að nota og rækta í sálum manna, er tjáning á lögmáli hins stöðuga áframhalds, en óljósa endurspeglun af því má greina í orðinu *praut-seigja* sem svo mikið er notað af lærisveinum. Þetta lögmál felur í sér getu Guðs til viðvaranleika og “að vera í birtingu”. Það er ein eigind hins kosmíska kærleiksgeisla, á sama hátt og öll þau lögmál sem við erum nú að fjalla um í tengslum við reglur sálarlífs, tilhneingingu guðdómsins og hins guðlega lífs.
- Þetta lögmál hins viðvarandi áframhalds byggist á skýrari sýn Guðs og þeirri samfelldni í áætlun Guðs og markmiði sem leiðir af því að Hann sér tilganginn skýrar og formaðan í einföldum og greinilegum dráttum.
- Af framangreindum vísbendingum má sjá hvernig starf Helgivaldsins í tengslum við mannkynið skiptist í tvo hluta: starf með einstaklingum sem miðar að því að vekja þá til sálarvitundar, og svo starf með þeim á sálarviðinu (þegar þeir geta farið að starfa sem sálir og meðvitaðar einingar í ríki Guðs) sem miðar að því að þeir geti byrjað að sjá tilgang Guðs sjálfs. Þessi seinni hluti starfs Helgivaldsins hefur ekki verið mögulegur í neinum stórum mæli fyrr en nú, um leið og menn byrja að bregðast við tilhneingunni til samfjöllunar og hinu guðlega lögmáli samloðunar, svo að þeir geta, sameinaðir í heildistengslum sínum, skynjað sýnina og brugðist við lögmáli hins viðvarandi áframhalds.
- Hér er gefin vísbending um hinn sanna framtíðarmöguleika heildishugleiðingar. Ekki er unnt að segja meira um þetta efni.